سفارش آبنوس در ورشکستگی

(گفتگو با ۲)

مهتاب رادمنش در ۱۹ شهریور ۱۴۰۲ در کافه‌ای در خیابان فرهنگ با آرش نیک‌پی، که سفارش آبنوس را در ۱۴۰۱ ثبت کرده بود، درباره‌ی تجربه‌اش گفت‌وگو کرد.

مهتاب رادمنش: چه چیز شما را به فکر سفارش آبنوس انداخت؟

آرش نیک‌پی: دقیقاً یک جمله. یک روز در کارگاه یکی از دوستانم نشسته بودم و او گفت که برای یک میز ناهارخوری به ۱۲ صندلی نیاز دارد و هیچ‌کس حاضر نیست کمتر از ۹ ماه کار کند. من هم گفتم که من می‌سازم. فکر می‌کردم ۴ ماه طول می‌کشد. در واقع ۱۱ ماه و ۱۷ روز طول کشید.

رادمنش: آبنوس را از کجا تهیه کردید؟

نیک‌پی: از یک انبار قدیمی در بندر لنگه. صاحب انبار پیرمردی بود که تمام عمرش با چوب کار کرده بود. وقتی تکه‌ها را انتخاب می‌کردیم، برای هر کدام داستانی تعریف می‌کرد. یکی از تکه‌ها را یک ناخدا برای ساختن دسته‌ی عصا نگه داشته بود. یکی دیگر از درِ خانه‌ی یک عروس قدیمی بود. این را دوست نداشتم بدانم، چون دیگر نمی‌توانستم با خیال راحت از آن استفاده کنم.

رادمنش: در این ۱۱ ماه چند بار سفارش را عوض کردید؟

نیک‌پی: سه بار. بار اول فهمیدم که ۱۲ صندلی برای یک میز ناهارخوری خیلی زیاد است. بار دوم فهمیدم که صندلی‌ها باید راحت باشند، نه فقط زیبا. بار سوم فهمیدم که اگر پشتی صندلی را با زاویه‌ی درست نسازم، کمر همه‌ی مهمان‌ها درد می‌گیرد. هر بار مجبور شدم بخشی را خراب کنم و دوباره بسازم. خانم رادمنش هر بار با خونسردی بیشتری این را می‌گفت، انگار دارد درباره‌ی آب‌وهوا حرف می‌زند.

رادمنش: وقتی سفارش را لغو کردید، چه حسی داشتید؟

نیک‌پی: اول ترس. بعد آزادی. بعد دوباره ترس. بعد خجالت. بعد تصمیم. بعد شک. بعد دوباره تصمیم. فکر می‌کنم اگر ۱۱ ماه طول نمی‌کشید، هرگز نمی‌فهمیدم که چقدر از کار لذت می‌برم. حالا یک کارگاه کوچک در انبار قدیمی دارم و دو شاگرد. هیچ‌کدام سفارش آبنوس نداده‌اند.

رادمنش: آخرین سؤال. اگر امروز دوباره سفارش بدهند، چه می‌کنید؟

نیک‌پی: می‌گویم که ۱۲ صندلی برای ۱۲ نفر، اما برای ۱۰ نفر. و می‌گویم که ۱۰ صندلی را خودم می‌سازم و دو تا را شاگردانم. چون فهمیده‌ام که بزرگ‌ترین هنر، گاهی دانستن این است که چه چیزی را نباید خودت انجام بدهی.

سفارش آبنوس در ورشکستگی

(گفتگو با ۲)

سفارش آبنوس در ۱۹ شهریور ۱۴۰۲ در کافه‌ای در خیابان فرهنگ با آرش نیک‌پی، که سفارش آبنوس را در ۱۴۰۱ ثبت کرده بود، درباره‌ی تجربه‌اش گفت‌وگو کرد.

مهتاب رادمنش: چه چیز شما را به فکر سفارش آبنوس انداخت؟

آرش نیک‌پی: دقیقاً یک جمله. یک روز در کارگاه یکی از دوستانم نشسته بودم و او گفت که برای یک میز ناهارخوری به ۱۲ صندلی نیاز دارد و هیچ‌کس حاضر نیست کمتر از ۹ ماه کار کند. من هم گفتم که من می‌سازم. فکر می‌کردم ۴ ماه طول می‌کشد. در واقع ۱۱ ماه و ۱۷ روز طول کشید.

رادمنش: آبنوس را از کجا تهیه کردید؟

نیک‌پی: از یک انبار قدیمی در بندر لنگه. صاحب انبار پیرمردی بود که تمام عمرش با چوب کار کرده بود. وقتی تکه‌ها را انتخاب می‌کردیم، برای هر کدام داستانی تعریف می‌کرد. یکی از تکه‌ها را یک ناخدا برای ساختن دسته‌ی عصا نگه داشته بود. یکی دیگر از درِ خانه‌ی یک عروس قدیمی بود. این را دوست نداشتم بدانم، چون دیگر نمی‌توانستم با خیال راحت از آن استفاده کنم.

رادمنش: در این ۱۱ ماه چند بار سفارش را عوض کردید؟

نیک‌پی: سه بار. بار اول فهمیدم که ۱۲ صندلی برای یک میز ناهارخوری خیلی زیاد است. بار دوم فهمیدم که صندلی‌ها باید راحت باشند، نه فقط زیبا. بار سوم فهمیدم که اگر پشتی صندلی را با زاویه‌ی درست نسازم، کمر همه‌ی مهمان‌ها درد می‌گیرد. هر بار مجبور شدم بخشی را خراب کنم و دوباره بسازم. خانم رادمنش هر بار با خونسردی بیشتری این را می‌گفت، انگار دارد درباره‌ی آب‌وهوا حرف می‌زند.

رادمنش: وقتی سفارش را لغو کردید، چه حسی داشتید؟

نیک‌پی: اول ترس. بعد آزادی. بعد دوباره ترس. بعد خجالت. بعد تصمیم. بعد شک. بعد دوباره تصمیم. فکر می‌کنم اگر ۱۱ ماه طول نمی‌کشید، هرگز نمی‌فهمیدم که چقدر از کار لذت می‌برم. حالا یک کارگاه کوچک در انبار قدیمی دارم و دو شاگرد. هیچ‌کدام سفارش آبنوس نداده‌اند.

رادمنش: آخرین سؤال. اگر امروز دوباره سفارش بدهند، چه می‌کنید؟

نیک‌پی: می‌گویم که ۱۲ صندلی برای ۱۲ نفر، اما برای ۱۰ نفر. و می‌گویم که ۱۰ صندلی را خودم می‌سازم و دو تا را شاگردانم. چون فهمیده‌ام که بزرگ‌ترین هنر، گاهی دانستن این است که چه چیزی را نباید خودت انجام بدهی.

مهلت ثبت‌نام در کارگاه‌های تابستانی ۱۴۰۳ تمدید شد

(۴ تصویر)

به گزارش روابط عمومی مرکز فرهنگی آبگینه، مهلت ثبت‌نام در کارگاه‌های تابستانی ۱۴۰۳ تا پایان خرداد تمدید شد. این کارگاه‌ها از ۱۵ تیر آغاز می‌شوند و شامل نقاشی، سفال، خوشنویسی و عکاسی‌اند. مدیر مرکز، آقای رضا کاویانی، گفت: «تمدید به درخواست خانواده‌هایی انجام شد که فرصت کافی برای ثبت‌نام نداشتند.» ظرفیت هر کارگاه ۱۵ نفر است و ثبت‌نام فقط حضوری انجام می‌شود.

شهرداری آبگینه برای ساخت پارک جدید ۱۲ هکتار زمین خرید

شهرداری آبگینه روز سه‌شنبه از خرید ۱۲ هکتار زمین در حاشیه‌ی شمالی شهر برای ساخت پارک جدید خبر داد. این زمین‌ها پیش‌تر محل کشت گندم بودند و مالکان آن‌ها سال‌ها خواستار تغییر کاربری شده بودند. طرح ساخت پارک از سال ۱۴۰۰ در دستور کار شورای شهر قرار داشت، اما به دلیل کمبود بودجه و اختلاف بر سر قیمت زمین‌ها به تعویق افتاده بود.

به گفته‌ی مهندس کامران سپهری، شهردار آبگینه، هزینه‌ی خرید زمین‌ها ۴۲۰ میلیارد تومان بوده است. او گفت: «ما تلاش کردیم قیمت را با مالکان منصفانه تعیین کنیم و خوشبختانه بیشتر آن‌ها با توافق همکاری کردند.» به گفته‌ی او، ۳ نفر از مالکان حاضر نشدند زمین خود را بفروشند و پرونده‌ی آن‌ها هنوز در دادگستری باز است.

طرح پارک شامل ۴ هکتار فضای سبز، ۲ دریاچه‌ی مصنوعی، مسیر دوچرخه‌سواری به طول ۶ کیلومتر، زمین بازی کودکان و یک سالن ورزشی سرپوشیده است. مهندس سپهری گفت که ۱۵ درصد زمین‌ها به درختکاری بومی اختصاص می‌یابد و سیستم آبیاری قطره‌ای برای مصرف بهینه‌ی آب نصب می‌شود. او افزود که ۱۸ ماه زمان برای اجرای طرح در نظر گرفته شده است.

با این حال، برخی از اهالی نسبت به این طرح ابراز نگرانی کرده‌اند. خانم فرزانه دلاوری، که ۲۰ سال در نزدیکی زمین‌ها زندگی می‌کند، گفت: «ما از پارک بدمان نمی‌آید، اما می‌ترسیم ترافیک بیشتر شود و کوچه‌های قدیمی خراب شوند.» شهردار در پاسخ گفت که ۲ خیابان فرعی برای عبور خودروها ساخته می‌شود و ورودی اصلی پارک فقط برای عابران پیاده خواهد بود.

شورای شهر آبگینه بودجه ۱۴۰۳ را تصویب کرد

شورای شهر آبگینه در جلسه‌ی علنی روز سه‌شنبه ۱۲ آذر بودجه‌ی ۱۴۰۳ شهرداری را با ۱۱ رأی موافق، ۳ مخالف و ۱ ممتنع تصویب کرد. این بودجه ۴۲۰ میلیارد تومان است که نسبت به سال قبل ۱۸ درصد افزایش دارد. بخش عمده‌ی این افزایش به هزینه‌های عمرانی و توسعه‌ی شبکه‌ی فاضلاب اختصاص یافته است.

به گفته‌ی مهندس کامران سپهری، شهردار آبگینه، ۱۶۰ میلیارد تومان از این مبلغ برای اجرای فاز دوم طرح انتقال فاضلاب به تصفیه‌خانه‌ی جنوبی هزینه می‌شود. او گفت: «تا پایان سال ۱۴۰۲ حدود ۴۰ درصد این طرح اجرا شده است و اگر بودجه به‌موقع پرداخت شود، می‌توانیم آن را تا خرداد ۱۴۰۴ به پایان برسانیم.» سپهری افزود که ۲۵ کیلومتر از شبکه‌ی فرسوده‌ی لوله‌ها در این طرح تعویض می‌شود.

در بخش درآمدها، پیش‌بینی می‌شود ۱۹۰ میلیارد تومان از عوارض نوسازی و صدور پروانه‌های ساختمانی تأمین شود. این رقم نسبت به سال گذشته ۲۲ درصد رشد داشته است. مهندس سپهری این افزایش را ناشی از «رونق نسبی در بازار مسکن و کاهش تخلف‌های ساختمانی» دانست. او گفت که ۱۲۰ فقره پرونده‌ی ساخت‌وساز بدون پروانه در شش ماه نخست امسال رسیدگی شده است.

در مقابل، ۳ عضو شورا از جمله خانم نسرین دلاوری، رأی مخالف دادند. آنان گفتند که سهم هزینه‌های فرهنگی و اجتماعی در بودجه کاهش یافته است. خانم دلاوری گفت: «ما نمی‌گوییم فاضلاب مهم نیست، اما شهری که کتابخانه‌ی عمومی ندارد و فضای سبز سرانه‌اش از حد استاندارد پایین‌تر است، باید در توسعه‌ی خود تعادل بیشتری برقرار کند.» او پیشنهاد داد که ۵ درصد از درآمد عوارض به ایجاد فضای سبز اختصاص یابد.

در پاسخ، مهندس سپهری توضیح داد که ۱۲ هکتار فضای سبز جدید در دست ایجاد است و ۳ پارک محله‌ای نیز در دست طراحی قرار دارد. او افزود که ۴۰ میلیارد تومان برای مرمت بافت تاریخی محله‌ی سنگ‌فرش در نظر گرفته شده است. به گفته‌ی او، بخشی از این مبلغ از محل درآمد گردشگری تأمین می‌شود.

شورا همچنین تصویب کرد که ۱۵ درصد از هزینه‌های عمرانی به پروژه‌های مشارکتی با دهیاری‌های روستاهای اطراف اختصاص یابد. مهندس سپهری گفت که ۷ روستا از جمله روستای چشمه‌سار و باغ‌نارون در این طرح قرار گرفته‌اند. او گفت: «مردم روستا خودشان بهتر می‌دانند که آب آشامیدنی‌شان از کجا باید بیاید و ما فقط باید کنارشان باشیم.»